

Arrest

nr. 268 378 van 15 februari 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Koning Albert I-laan 40/00.01
8200 SINT-MICHIELS**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 november 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 6 januari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE MAERTELAERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 januari 2020 geeft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten af (bijlage 13).

Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

De mevrouw :
Naam: Z.
Voornaam: S. Y. Z.
Geboortedatum: X
Geboorteplaats: Bagdad,
Nationaliteit: Irak

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

REDEN VAN DE BESLISSING

Artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.19/80: Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zondereen geldig visum.

Het feit dat betrokkene een partner heeft, die legaal verblijft in België, geeft hem niet automatisch recht op verblijf in België. Dit ontslaat hem eveneens niet van de verplichting om de bestaande wetgeving te respecteren.

Een tijdelijke afwezigheid van betrokkene om zich in regel te stellen, betekent geen breuk in de familiale relaties Betrokkene kan tijdens zijn afwezigheid contact houden via diverse moderne communicatiemiddelen.

Meneer kan na zijn tijdelijke afwezigheid het gezinsleven in België weer verder zetten.

Wat een eventuele schending van art 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt

In zijn arrest dd. 27.05 2009 stelt de Raad voor Vreemdelingbetwistingen het volgende:

"De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoekster zou toelaten de bepalingen van de Vreemdelingenwet naast zich neer te leggen Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48 653; RvS 13 december 2005, nr 152.639)"

Er zijn geen aanwijzingen dat de gezondheidstoestand van betrokkene een belemmering vormt voor het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten"

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft geen administratief dossier neergelegd.

Artikel 39/59, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt:

"§ 1. Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn. (...)"

De verzoekende partij geeft de feiten in haar verzoekschrift als volgt weer:

"Verzoekster is kandidaat vluchteling van Iraakse herkomst, geboren op 19 september 1984 te BAGDAD (IRAK).

Verzoekster huwde op 24 december 2006 met de heer A. G. A. H. (RR.: 82.03.06-513.80) te BADGAD (IRAK) (stuk 7). De heer A. G. A. H. ontvluchtte zijn land van herkomst (IRAK). Hij werd erkend als vluchteling en is duurzaam verblijfsgerechtigd in BELGIË middels een C-kaart.

De kinderen van verzoeker vervoegden hun vader in België en zijn hier reeds jaren verblijfsgerechtigd (zie attest samenstelling gezin, initieel met hun vader ingeschreven op hun vorig adres en sinds 02.12.2019 zijn vader en kinderen op huidig adres ingeschreven – stuk 4).

Wat later vervoegde ook verzoekster haar echtgenoot en twee kinderen via de gezinsherenigingsprocedure, waarbij zij sinds 28 februari 2020 op huidig adres staat ingeschreven (stuk 4).

Op 11 januari 2021 werd intussen een derde kindje A. H. geboren te HASSELT (RR.: 21.01.11-317.24).

Verzoekster woont samen met haar duurzaam verblijfsgerechtigde echtgenoot en haar drie minderjarige duurzaam verblijfsgerechtigde kinderen te 3500 HASSELT, (...) (stuk 4).

Op 11 december 2020 werd door verzoekster een verzoek om internationale bescherming ingediend in BELGIË, dewelke op 7 oktober 2021 ontvankelijk werd verklaard (stuk 5).

Naar aanleiding hiervan werd aan verzoekster op 12 oktober 2021 een Attest van Immatriculatie afgeleverd (stuk 6: oranje kaart "afgeleverd te Hasselt op 12 oktober 2021").

Verzoeksters verwondering was evenwel immens wanneer haar samen met dit Attest van Immatriculatie, op 12 oktober 2021 tevens een 'bevel om het grondgebied te verlaten' middels 'bijlage 13' werd afgeleverd (stuk 1) !?!

Alwaar Stad Hasselt geen datum van kennisgeving op deze "bijlage 13" aanbracht, werd door onderhavig raadsman om verduidelijking verzocht bij Stad Hasselt, dewelke per schrijven van 27 oktober 2021 bevestigden (stuk 3):

"Wij lieten op 12/10/2021 de beslissing tekenen zodat het dossier kan afgesloten worden bij de DVZ. Mijn excuses dat ik niet de datum van ondertekening noteerde op het document."

Deze feiten komen de Raad niet als kennelijk onjuist voor, en worden dan ook als bewezen geacht.

3. Over de grond van de zaak

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, van artikel 8 van het EVRM *iuncto* de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster licht haar middel toe als volgt:

"De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS. 17 januari 2007, nr. 166.860; RvS. 7 december 2001, nr. 101.624; RvV 5 juni 2009, nr. 28.348). Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt vervolgens in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing haar oordeel moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV nr. 80.585 van 2 mei 2012). Een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing impliceert dat deze beslissing dient te steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht werden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 maart 2013, nr. 222.953; RvS 29 januari 2013, nr. 222.290 en RvS 28 juni 2012, nr. 220.053).

Artikel 74/13 Vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

In de betreden beslissing wordt met geen woord gerept omtrent de duurzaam verblijfsgerechtigde kinderen van verzoekster.

De bestreden beslissing spreekt enkel vaagweg over “een partner in legaal verblijf” (hetgeen op zich ook reeds kennelijk onzorgvuldig voorkomt, alwaar het in realiteit gaat om een “echtgenoot die erkend vluchteling van Iraakse herkomst” is). Op geen enkele wijze komen de minderjarige – evenzoveel net als hun vader verblijfsgerechtigde – kinderen ter sprake.

Het hoger belang van het kind is dus op geen enkele wijze ernstig in rekening gebracht in deze bestreden beslissing.

Daar komt boven dat ook het gezins- en familieleven niet ernstig is onderzocht, doch louter middels gestandaardiseerde verwijzing naar een arrest van de RvV van 2009 werd ‘behandeld’.

*Artikel 74/13 Vw. legt aan verweerder een **plicht tot individueel onderzoek** op. Het is evident dat dit onderzoek enerzijds écht moet gebeuren, alsook anderzijds zorgvuldig moet gebeuren.*

(...)

(RvV nr. 171.744 van 13 juli 2016)

Het is verzoekster een mysterie hoe er sprake zou kunnen zijn van een effectief ernstig individueel onderzoek van haar situatie in het licht van artikel 74/13 Vw. ... indien de conclusie van dit onderzoek volgens de DVZ is dat er blijkbaar geen sprake is van kinderen doch louter van een “partner met legaal verblijf”... terwijl er in realiteit verblijfsgerechtigde minderjarige kinderen zijn alsook een echtgenoot (na huwelijk zoals ook geattesteerd door het CGVS – stuk 7) die bovendien erkend vluchteling is van Iraakse herkomst, terwijl ook verzoekster Iraakse is. Aldus is enig contact op afstand met haar echtgenoot hoogst onveilig in het licht van diens ernstige vrees voor vervolging, waarbij deze standaard-motivering van de DVZ in casu helemaal niet zomaar zonder meer opgaat.

Het is vaststaande rechtspraak van de Raad dat artikel 74/13 van de vreemdelingenwet een individueel onderzoek nodig maakt.

“Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn en dient richtlijnconform te worden toegepast. Het Hof van Justitie stelt in deze dat wanneer de bevoegde nationale autoriteit voornemens is een terugkeerbesluit te nemen, zij dus aan de door artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn opgelegde verplichtingen dient te voldoen (HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, par. 49).

Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet maakt derhalve een individueel onderzoek noodzakelijk.”

(RvV nr. 210.883 van 12 oktober 2018)

Indien ook maar een begin van ernstig individueel onderzoek ware gebeurd, zou verweerder gemerkt hebben dat zij een bevel afleverde aan een de moeder van drie minderjarige kinderen, waaronder intussen één minderjarige baby van nog geen jaar oud, terwijl zij hiervan op de hoogte was, gezien verzoeksters kinderen gewoon in het bevolkings- en vreemdelingenregister ware ingeschreven (stuk 4: kinderen Osama HIMI en Mayar HILMI stonden reeds sinds 02.12.2019 gewoon op huidig adres in geschreven in het vreemdelingenregister ... zodat DVZ bezwaarlijk niet op de hoogte zou zijn van hun bestaan).

Verweerder heeft aldus overduidelijk niet het minste ernstig individueel onderzoek gevoerd en hield bijgevolg geen enkele rekening met het hoger belang van de minderjarige verblijfsgerechtigde kinderen, of de werkelijke gezinssituatie van verzoekster.

Verzoeker heeft louter – in een poging zich op gestandaardiseerde wijze in te dekken qua motiveringsplicht inzake art. 74/13 Vw – een volkomen foutieve blote bewering opgenomen in haar beslissing (stuk 1).

Dergelijke beslissing kan niet gehonoreerd worden.

Alwaar verweerder geen blijk geeft van een deugdelijke feitenvinding, minstens kennelijk onzorgvuldig te werk is gegaan bij de aflevering van dit bestreden bevel, dringt de verbreking van dit bevel zich op.”

Verzoekster voert onder meer de schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet aan.

Deze bepaling luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.

Verzoekster stelt dat verweerder nagelaten heeft rekening te houden met het hoger belang van haar kinderen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt met geen woord gerept over de kinderen. Er wordt enkel verwezen naar een partner. Bovendien blijkt de bestreden beslissing zeer onzorgvuldig gemotiveerd te zijn daar verzoekster in de bestreden beslissing steeds als mijnheer omschreven wordt.

Niettegenstaande artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet op zich geen formele motiveringsplicht inhoudt, moet minstens uit de stukken van het administratief dossier kunnen afgeleid worden dat verweerder rekening heeft gehouden met de inhoud van bovenvermelde bepaling. Door het verzuim om een administratief dossier neer te leggen heeft de verweerder de wettigheidscontrole op de bestreden beslissing onmogelijk gemaakt (cf. RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

Bijgevolg dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 6 januari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU